

Vydává se dne
1. a 15. každého měsíce.
Předpláti se: v Praze
1/2letně 1 zl., 1/2letně 2 zl.
Po poště
1/2letně 1 zl. 20 kr.,
1/2letně 2 zl. 40 kr.
Mimo mocnářství
rakouské
1/2letně 1 spolkový tolar.
1/2letně 2 spolkové tolary.

SLAVOJ.

Za INSERTÁTY se plat
mimo kolek 2 kr. za řádek
drobného písma za každé
vytisknutí. — Překlady
z jazykův jiných obstará
redakce.

RUKOPISY
redakci zaslané nevracejí
se.

Časopis, zájmům výhradně hudebním věnovaný.

Redakce:
na Zdaraze, č. p.
279-II.

Odpovědný redaktor:
Josef Ulm.

Administrace:
na Zdaraze, č. p.
279-II.

Stáli spolupracovníci: Z. Kolečovský, A. Pozděna, J. L. Zvonář.

Ze **Staré Boleslavi** dne 20. března. Až posud nebylo ve Slavoji dopisu ze Staré Boleslavi, a přece bylo by hodno zmíniti se čas od času o zdejší zpěváckém spolku a o hudbě kostelní. — Co se zpěv. spolku týče, budiž podotknuto, že horlivou snahou a velikou pilností se strany zdejšího ředitele kůru, p. J. Pražáka, před rokem týž spolek do života vstoupil a po celý minulý rok znamenitou činnost vyvíjel. Od nového roku dostalo se spolku nového ředitele v osobě p. Hellera, učitele zdejšího, jenž se takéž přičiňuje, aby spolek i dále k vytknutému kráčel cíli. K tomu konci uspořádal zpěv. spolek dne 4. února besedu s tancem, jejížto výnos (28 zl.) připadl zdejšímu chudým. Jelikož hlavní faktor řečené besedy byl tentokrát tanec, toť nekladu přílišné váhy na produkci samu; jinak ale zpěvy tenkrát nebyly prosty mnohých vad, jmenovitě sbory: „Utonulá“ a „Na Prahu“ nepodařily se. Lépe vyjímaly se smyčcový kvartet, přednesen pány: K. Šeborem, A. Hellerem, Lojdou a Müllerem; toliko podotknouti sluší, že pan Šebor o své ujmě v tempu trochu přeháněl, jinak bylo provedení bezvadné. Po druhé slyšeli jsme zdejší zpěv. spolek na den sv. Josefa provozovat vokální mši s průvodem varhan od R. Führera, jejížto provedení bylo dobré. Jinak ale vyjímaly se vložky: „Slyš věčný Bože“, „Otče náš“ a ku konci mše „Hospodine, pomiluj ny“. Tu jmenovitě první tenor, velmi nelibě nad jiné pronikal. Uvádím to proto, aby

p. ředitel spolku příležitosti této použil a přiměřeným cvičením hlas řečeného tenoru vypulérovali a zaokrouhliti hleděl. Co se zdejší chrámové hudby týče, o té dlužno pochvalně se zmíniti. Hlavní podpory však dostává se jí zdejší varhaníkem p. V. Kmochem, který jest zároveň učitelem, a jehož směle přičiští sluší mezi nejprvnější varhaníky v Čechách. Ovšem tak dokonalé varhany, jaké jsou v obou zdejších chrámech, s tak dokonalým varhaníkem umělecký musí tvořit celek. A tak pro tenkrát byl bych hotov s dopisem svým. Přece však, aby nevyšel již na poprvé tak chudě, budiž mi dovoleno zmíniti se — ač nedostalo-li se „Slavoji“ zvláštní a obšírné zprávy — o produkci, již uspořádal sousední spolek zpěvácký „Boian“ brandýsský dne 15. března pro své čestné a přispívající údy. Produkce počala po sedmé hodině v sále Fetterově přednesením overture „Figarova svatba“ pány: Šeborem, Hykešem, řed. spolku Procházkou a Müllerem; pak následovaly sbory: „Cikáni“ od Vogla, „Gdě je slavská domovina“ od Wintra, „Rekův sen“ od Slavíka, „Utonulá“ od Křížkovského a na posled: „Kde domov můj“ upraven od Hellera. — Mezi sbory slyšeli jsme pěkný kvartet do E-moll pro smyčcové nástroje od Veita, deklamovánku „Klepy“ a národní písně, jež s velikým úspěchem přednášel p. Vecko, člen král. zemského divadla v Praze. Mohutný, avšak příjemný hlas, jakož i pěkná postava jeho velmi krásně obecenstvo dojímaly a pročež byl po každé hřmotným potleskem volán. Největšího ale úspěchu, co do provedení, dosáhl přednesením sola ve sboru „Cikáni“ pak v písni „Pražská Bětulinka“ od Nesvadby, kteroužto poslední musel opakovat. Podotknouti ještě, že umělec tento i ve všech ostatních sborech spolu zpíval, tož rozumí se samo sebou, že byly správně provedeny.

F—ý.